

henfigtsmæssigt at affære bratte Omvæltninger i Henseende til dette Forhold ved at tilføie, at Nvotaen den første Gang skal fastsættes efter Gjennemsnittet af de 3 sidste Aar. I Slutningen af § 4 foreslaaer man en lille Ændring for at hævde Kjøbstadcommunalbestyrelsens Ligeberettigelse med Amtsraadet. — Med Hensyn til § 5 (der efter Udvalgets Forslag vilde blive § 13) foreslaaer man, næst et Par Redactionsændringer i første Stykke, det tredje eller sidste Stykke ombyttet med et nyt. Den i Udkastets sidste Stykke givne Regel, der er mindre heldigt affattet, behøves formeentlig ikke efter den hele Affattelse, som Udvalget foreslaaer for Loven, navnlig efter de foreslaaede efterfølgende Paragrapher; derimod turde det uden Tvivl være henfigtsmæssigt at tilføie en Bestemmelse om, hvorledes der bliver at forholde, naar der bliver Spørgsmaal om Afholdelsen af Udgifter, der ligge udenfor det aarlige Overflag. Udvalgets Forslag i denne Henseende behøver formeentlig ikke nogen videre Commentar.

Efter Udkastets § 5, foran sammes § 6 om Revisionen af Kjøbstædernes Regnskaber, bør der indflydes Bestemmelser angaaende Tilveiebringelsen af de efter Overflaget fornødne Midler, Opkrævelsen af disse og overhovedet Byens Kasse- og Regnskabsvæsen. Bestemmelser herom indeholdes i de af Udvalget foreslaaede nye §§ 14—19 og i Tilføielsen i Begyndelsen af Udkastets § 6 (Udvalgets § 20). Navnlig synes Regler angaaende Rigningen ikke paa nogen Maade at burde savnes i en ny Kjøbstadcommunallov, og der har for Udvalget været saameget desto større Opfordring til at foreslaae Bestemmelser i den Retning optagne i Udkastet, da Spørgsmaalet om nærmere og tilbeels reformerende Regler med Hensyn til Formue- og Leiligheds-Beskatningen, og angaaende hvem der i de enkelte Communer skal inddrages under samme, stedse trænger sig paa med større og større Krav paa at blive løst.

Efterat man i den nye § 14 har optaget Bestemmelser om Rigningscommissionernes Sammensætning — ganske i Overensstemmelse med de nugældende Regler, jfr. Lov af 31te Marts 1860 §§ 2—8, og kun med et Tillæg med

Hensyn til Rigningen paa de med Kjøbstæder forbundne Landdistricter —, foreslaaer Udvalget derfor i den nye § 15 deels nogle korte, almindelige Regler for Fremgangsmaaden ved Formue- og Leilighedsbeskatningen, deels nærmere Bestemmelser om Skattepligtigheden. I første Henseende bemærkes, at man hverken har villet eller troet ved denne Leilighed at kunne komme bort fra Formue- og Leilighedsbeskatningen, over til en reen Indkomstbeskatning. Man har derfor udtrykkelig bibeholdt den Regel, at der ved Skattens Ansættelse kan og skal tages et, snart Forhøielse, snart Red-sættelse virkende Hensyn til de forskellige Omstændigheder, der have væsentlig Indflydelse paa de Skattepligtiges forskellige Skatteevne, om deres aarlige Indtægt end maatte have været den samme. Til saadanne Omstændigheder hører formeentlig ikke blot de Paagældendes huuslige Forhold, større eller mindre Familie, deres hele oeconomicke Stilling o. s. v., men ogsaa den forskellige Bestaafenhed af den Rilde, hvoraf Indtægterne ere flydte, om det f. Ex. er Renter af Capitaler, faste Indtægter, Udbytte af Handel eller anden Vædrift, eller Fortjeneste ved Hænders Arbeide. Men paa den anden Side har Udvalget været af den bestemte Formening, at det dog er fornødent at give nogle bestemte Regler til Sagtagelse af Rigningscommissionairerne, for at ikke disses Ansættelser, der paa de forskellige Stæder i Landet vistnok stee paa den forskjelligste Maade, skulle blive, om ikke heelt vilkaarlige, saa dog kun grunde paa et aldeles løst Skjøn. Nødvendigheden af saadanne Regler, der ville nøde Rigningscommissionerne til at følge en eensartet Fremgangsmaade og navnlig til at gjøre det klart for dem selv og ansfneligt ogsaa for Andre, hvorledes de ere komne til deres Resultater i Henseende til Skatteansættelserne, — synes fornemmelig at maatte være indflysende, naar der tages Hensyn til, at for Fremtiden Klager over de slete Ansættelser ikke skulde kunne fremsføres for Ministeriet, men afgjøres af Communalbestyrelsen paa hvert Sted, og at Formue- og Leilighedsbeskatningen for Fremtiden skulde udstrækkes over Personer, der kun tilbeels boe i Communen, eller som endog slet ikke boe der, men besidde faste Eiendomme m. v.